

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2016 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Królestwu Norwegii**(Sprawa E-9/16)**

(2016/C 413/08)

Skarga przeciwko Królestwu Norwegii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 3 sierpnia 2016 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Carstena Zatschlera i Auður Ýr Steinarsdóttir, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, BELGIA.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o orzeczenie, że:

- 1) utrzymując w mocy przepis krajowy taki jak sekcja 2 pkt 32 norweskiego rozporządzenia w sprawie produktów, które zakazuje wytwarzania, przywozu, wywozu i sprzedaży produktów konsumenckich zawierających w określonym stężeniu kwas perfluorooktanowy (PFOA), Norwegia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z aktu prawnego przywołanego w rozdziale XV pkt 12zc załącznika II do Porozumienia EOG (rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, a także dyrektywa Rady 76/769/EWG oraz dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, ze zmianami), w szczególności jego art. 128 ust. 1, dostosowanego do Porozumienia EOG protokołem 1 do tego porozumienia;
- 2) ewentualnie, utrzymując w mocy przepis krajowy taki jak ten wyżej wspomniany, po wszczęciu procedury wprowadzania ograniczeń na podstawie tytułu VIII wyżej wspomnianego aktu prawnego, o którym mowa w rozdziale XV pkt 12zc załącznika II do Porozumienia EOG, Norwegia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 3 Porozumienia EOG w związku z art. 128 ust. 1 tego aktu;
- 3) utrzymując w mocy przepis krajowy taki jak ten wyżej wspomniany, Norwegia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 11 Porozumienia EOG;
- 4) Królestwo Norwegii obciąża się kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Królestwo Norwegii nie dopełniło swoich zobowiązań wynikających z rozporządzenia REACH lub swoich zobowiązań wynikających z Porozumienia EOG poprzez utrzymywanie w mocy krajowego rozporządzenia zakazującego wytwarzania, przywozu, wywozu i sprzedaży produktów konsumenckich zawierających 0,001 % lub więcej masy substancji powszechnie określonej jako „PFOA”;
- Urząd Nadzoru EFTA dąży do uzyskania wyjaśnień, że gdy substancja została uznana za stwarzającą niekontrolowane ryzyko dla środowiska i zdrowia ludzkiego, jednostronne krajowe uregulowanie dotyczące substancji objętych rozporządzeniem REACH jest dopuszczalne jedynie w pewnych, ściśle określonych okolicznościach, przewidzianych w rozporządzeniu REACH;
- niniejszy wniosek dotyczy przepisów krajowych przyjętych w Norwegii w celu ograniczenia PFOA. W niniejszym wniosku Urząd Nadzoru EFTA w żaden sposób nie kwestionuje konieczności regulowania PFOA jako substancji. Przyczyną wniesienia przez Urząd Nadzoru EFTA niniejszej skargi o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom przez dane państwo była natomiast ważna kwestia proceduralna: kiedy państwo EOG stwierdza ryzyko dla zdrowia lub dla środowiska związane z substancją objętą rozporządzeniem REACH, dla funkcjonowania systemu ustanowionego przez REACH zasadnicze znaczenie ma kwestia podejmowania działań w związku z tymi problemami w ramach tego systemu, a nie działań jednostronnych,

- w dniu 27 sierpnia 2013 r. rząd norweski poinformował Urząd Nadzoru EFTA, że w dniu 27 maja 2013 r. przyjęto rozporządzenie zmieniające norweskie rozporządzenie w sprawie produktów poprzez wprowadzenie ograniczeń dotyczących wytwarzania, przywozu, wywozu i sprzedaży produktów konsumenckich zawierających PFOA oraz niektóre sole i estry PFOA,
 - w dniu 8 lipca 2015 r. Urząd Nadzoru EFTA wydał uzasadnioną opinię w tej sprawie. Zgodnie z art. 31 akapit drugi porozumienia o nadzorze i Trybunale Norwegii Urząd Nadzoru EFTA zwrócił się do Norwegii o podjęcie niezbędnych środków w celu zastosowania się do wspomnianej uzasadnionej opinii w terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji, tj. najpóźniej do dnia 8 września 2015 r.,
 - pismem z dnia 16 października 2015 r. Norwegia odpowiedziała na uzasadnioną opinię, podtrzymując swoje stanowisko i przekazując dodatkowe uwagi. W związku z tym, że Norwegia utrzymała przedmiotowe przepisy krajowe po upływie terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii, Urząd Nadzoru EFTA postanowił wnieść sprawę do Trybunału EFTA na podstawie art. 31 akapit drugi porozumienia o nadzorze i Trybunale.
-